

дума. Той има такъв голѣмъ гласъ, че когато вземе да вика, всички мисли изхвъркватъ отъ главата, като подплашени птици отъ храсти. Опитахъ се да го укротя, но съ тоя бунтовникъ човѣкъ може да излѣзе на глава, само като изпълни всичкитѣ му искания. Тоя бунтовникъ най-малко отъ всѣки другъ слуша доводитѣ на разсѣдка. Така си вървѣхъ и презъ цѣлия пѣтъ си мислѣхъ за кебапи, пилафи, печени на шишъ бжбреци, кокошки съ шафранъ, и успокоявахъ стомаха си съ туй, че безъ друго ще намѣримъ всичко това у тебе. И въ изобилие. Но сега, когато не виждамъ нищо, освенъ тебе, моятъ стомахъ вика така високо, че моята мъдростъ мълчи, защото се бои, че може и азъ дори да не я чуя.

Джафаръ се очудилъ.

— Нима мъдритѣ и свети хора мислятъ за такива нѣща, като кебапи и пилафи?

Дервишътъ се засмѣлъ.

— А нима мислишъ, че вкуснитѣ нѣща сж направени за глупцитѣ? Светитѣ мъже трѣбва да живѣятъ охолно, та всѣкому да се поще да стане святъ. А ако светитѣ хора живѣятъ зле, а добре живѣятъ само грѣшницитѣ, тогава всѣки човѣкъ щѣше да предпочете да бжде грѣшникъ. Ако светитѣ хора почнѣха да умиратъ отъ гладъ, тогава само глупакътъ би искалъ да е святъ. И тогава цѣлата земя щѣше да се напълни само съ грѣшници, а раятъ на пророка — само съ глупци.

Като чулъ тия мъдри и справедливи думи, услужливиятъ Джафаръ побързалъ да приготви за дервиша угощение, което да отговаря на неговата мъдростъ и да отговаря на неговата святостъ.

Мъдриятъ дервишъ изялъ всичко съ най-голѣмо внимание и казалъ:

— Сега да поговоримъ за твоитѣ работи. Твоето нещастие се състои въ туй, дето не биешъ стѣпалата, които трѣбва да се биятъ.

И заспалъ, както прави всѣки мъдъръ човѣкъ подиръ хубавъ обѣдъ.

Три дни мислилъ грижливиятъ Джафаръ.

— Какво ли може да значатъ мъдритѣ думи на светия човѣкъ?

И най-сетне радостно извикалъ:

— Намѣрихъ сѣщинскитѣ стѣпала!

Повикалъ у дома си всички заптиета и казалъ:

— Приятели мои! Вие се оплаквате, че стѣпалата на гражданитѣ сж победили полицейскитѣ рѣце. Това се дължи на туй,